

31 Ιουλίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ Κ. ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 630/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Σχέδιο Υπηρεσίας — Θέση Υγειονομικού Μηχανικού 2ης Τάξης (Ταχτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) — Εφημερία και εφαρμογή — Η Ε.Δ.Υ. έχει καθήκοντα να εμπνεύσει το σχέδιο υπηρεσίας, να διακριβώσει τα προσόντα του υποψηφίου ως πραγματικό γεγονός και τελικά να εφαρμόσει το σχέδιο στα γεγονότα της κάθε περίπτωσης, για να αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας.

Αίτηση ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλοι — Ο υποψήφιος για διορισμό δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει τον διορισμό ανθυποψηφίου του, αν δεν κατέχει ο ίδιος τα προσόντα της θέσης.

Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Δεν είναι αναγκαίο να είναι μακροσκελής και μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου — Πρέπει να είναι διατυπωμένη με σαφήνεια σε τρόπο ώστε να είναι εφικτός ο δικαστικός έλεγχος.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Ε.Δ.Υ. — Διακριτική ευχέρεια — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση της Ε.Δ.Υ., εκτός αν έγινε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής της ευχέρειας, με το νόημα ότι δεν επέλεξε τον υποψήφιο που έκδηλα υπερέχει.

Ο αιτητής, με την προσφυγή του, ζητούσε την ακύρωση διορισμού των ενδιαφερομένων προσώπων, Παπαδόπουλου και Κουλλαπή,

5

10

15

20

25

στις επίδικες θέσεις, από 1.1.1988. Τα απαιτούμενα προσόντα καθορίστηκαν κατά τη δημοσίευση της θέσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και ήταν ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας.

5 Η προσφυγή κατά του διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου Παπαδόπουλου απορρίφθηκε λόγω του ότι ο αιτητής δεν είχε το απαιτούμενο έννομο συμφέρον για προσβολή του, αφού δε διέθετε τα απαιτούμενα προσόντα της θέσης.

10 Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν για το διορισμό του ενδιαφερόμενου προσώπου Κουλλαπή ήταν:

1. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν κατείχε τα προσόντα που καθορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας.

15 2. Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

3. Έλλειψη αιτιολογίας.

20 4. Παράλειψη επιλογής του καταλληλότερου υποψήφιου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

25 Η αρμοδιότητα και η ευθύνη για ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας βαρύνει σύμφωνα με το νόμο την Ε.Δ.Υ. Σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό, η Ε.Δ.Υ. προχώρησε σε ιδιαίτερη σύγκριση των δύο υποψηφίων και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, επέλεξε τον Κουλλαπή σαν καταλληλότερο να καταλάβει την κενή θέση.

35 Ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι η Ε.Δ.Υ. προτίμησε τη γνώμη του Καθηγητή του Στρασβούργου από τη γνωμάτευση του Μορφωτικού Ακόλουθου στη Γαλλική Πρεσβεία στην Κύπρο, στην αξιολόγηση των προσόντων του αιτητή, χωρίς αιτιολογία και ότι ενήργησε με πλάνη γιατί δεν έκαμε την έρευνα στην έκταση που έπρεπε κάτω από τις περιστάσεις, δεν ευσταθεί. Η Ε.Δ.Υ. δεν ήταν δυνατό να προτιμήσει τη γνώμη του Μορφωτικού Ακόλουθου, που βασιζόταν σε ελλειπή στοιχεία γιατί πρόδηλα δεν είχαν τεθεί υπόψη του από τον αιτητή.

40 Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. λήφθηκε ύστερα από δέουσα έρευνα και είναι αιτιολογημένη με σαφήνεια και επάρκεια. Δεν αποδείκτηκε πλάνη περί τα πράγματα.

Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση της Ε.Δ.Υ., ανεξάρτητα αν κάποιος άλλος μπορούσε να επιλέξει τον αιτητή αντί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο για διορισμό, εκτός αν σημειεώθηκε υπέρβαση της διακριτικής της εξουσίας. Αυτό δε συνέβηκε στην παρούσα υπόθεση.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

<i>Philipou v. Republic, 4 R.S.C.C. 139,</i>	10
<i>Sofocleous v. Republic (No. 2) (1972) 3 C.L.R. 537,</i>	
<i>Paraskevopoulou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 647,</i>	15
<i>Komodromou v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2250,</i>	
<i>Nicolaou and Others v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2471,</i>	
<i>Hlīa v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) A.A.Δ. 568,</i>	20
<i>Mytides and Another v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1096,</i>	
<i>Karis v. Republic (1985) 3(B) C.L.R. 496,</i>	25
<i>Μιλτιάδους και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) A.A.Δ. 1318,</i>	
<i>Papapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61,</i>	
<i>Petsas v. Republic, 3 R.S.C.C. 60,</i>	30
<i>Papaleontiou v. Karageorghi and Another (1987) 3(A) C.L.R. 211,</i>	
<i>Δημοκρατία και Άλλος v. Φιλιππίδη (1989) 3(B) A.A.Δ. 292,</i>	35
<i>Pancyprian Federation of Labour (PEO) v. Board of Cinematograph Films Censors and Another (1965) 3 C.L.R. 27,</i>	
<i>Nicolaides v. Municipality of Latsia (1987) 3(C) C.L.R. 1496,</i>	40
<i>Ορφανίδης και Άλλος v. Δημοκρατίας (1990) 3 A.A.Δ. 2207.</i>	

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διόρισε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Υγειονομικού Μηχανικού, 2ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, αντί του αιτητή.

- 5 A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.
- 10 A. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 15 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ξητούσε την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή"), που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2336, ημερομηνίας 8 Ιουλίου, 1988, Αρ. Γνωστοποίησης 1877, με την οποία διόρισε τους Στέλιο Λ. Παπαδόπουλο και Γεώργιο Ν. Κουλλαπη (ενδιαφερόμενα μέρη), στη μόνιμη θέση Υγειονομικού Μηχανικού, 2ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, από την 1η Ιουλίου, 1988.
- 20

- 25 Η θέση είναι πρώτου διορισμού και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2177, ημερομηνίας 26 Σεπτεμβρίου, 1986, Αρ. Γνωστοποίησης 2636. Η Σημείωση 1 της Γνωστοποίησης έχει:-

- 30 "(1) Τα στο (1) αναφερόμενα προσόντα θα καθορίζονται κατά τη δημοσίευση της θέσης ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας.

Οι παρούσες αναγκες της Υπηρεσίας απαιτούν όπως:

- 35 (α)μια θέση πληρωθεί από υποψήφιο που είτε
- (ι) κατέχει Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο ή ισότιμο προσόν στην Πολιτική Μηχανική και Πανεπιστημιακό μεταπτυχιακό Δίπλωμα ή Τίτλο ή ισότιμο προσόν στην Υγειονομική Μηχανική, είτε
- 40 (ιι) κατέχει Πανεπιστημιακό Δίπλωμα η Τίτλο ή ισότιμο προσόν στην Υγειονομική Μηχανική και κατά τη διάρκεια των σπουδών, για την απόκτηση του Πανεπιστημιακού Διπλώματος ή Τίτλου ή του ισότιμου προσό-

ντος στην Υγειονομική Μηχανική, είχε βασικό πεδίο μελέτης την Πολιτική Μηχανική, και

(β) μια θέση πληρωθεί από υποψήφιο που είτε

(ι) κατέχει Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο ή ισότιμο προσόν στη Χημική Μηχανική και Πανεπιστημιακό μεταπτυχιακό Δίπλωμα ή Τίτλο ή ισότιμο προσόν στην Υγειονομική Μηχανική είτε

(ii) κατέχει Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο ή ισότιμο προσόν στην Υγειονομική Μηχανική και κατά τη διάρκεια των σπουδών, για απόκτηση του Πανεπιστημιακού Διπλώματος ή Τίτλου ή του ισότιμου προσόντος στην Υγειονομική Μηχανική, είχε βασικό πεδίο μελέτης τη Χημική Μηχανική."

Το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαδόπουλος διορίστηκε για πλήρωση της θέσης (1)(α). Ο αιτητής δεν κατείχε τα προσόντα της θέσης αυτής και, ως εκ τούτου, δεν είχε ιδιαίτερο έννομο συμφέρο (βλ., μεταξύ άλλων, *Anastasios Philippou and The Republic (Public Service Commission)* 4 R.S.C.C. 139, 140· *Sofoclis Sofocleous (No. 2) v. Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 537, 539· *Paraskevopoulou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 647, 661· *Komodromou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2250, 2258, 2259· *Nicolaou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2471, 2476, 2477· *Χριστόδουλος Ηλία v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(B) A.A.D. 568).

Στις 11 Απριλίου, 1990, ορθά η προσφυγή εναντίον του διορισμού του ενδιαφερόμενου μέρους Στέλιου Παπαδόπουλου αποσύρθηκε και το Δικαστήριο απόρριψε το μέρος αυτό της προσφυγής και επικύρωσε τον προσβαλλόμενο διορισμό.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν για το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους Κουλλαπή είναι:-

1. Το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε τα προσόντα που καθορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας - Σημείωση (1)(β).

2. Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

3. Έλλειψη αιτιολογίας, με το νόημα ότι η Επιτροπή δέχτηκε μια από δύο αντίθετες γνώμες αναφορικά με τα προσό-

5

10

15

20

25

30

35

40

ντα του ενδιαφερόμενου μέρους χωρίς αιτιολογία.

4. Παράλειψη επιλογής του καταλληλότερου υποψήφιου.

- 5 Οι αρχές που διέπουν τα εγειρόμενα ζητήματα είναι καλά εμπεδωμένες στη νομολογία.

Ανεξάρτητα από τη γνώμη της Τμηματικής Επιτροπής, η Επιτροπή έχει με το νόμο καθήκο να ερμηνεύσει η ίδια το σχέδιο υπηρεσίας, να διακριθεί τα προσόντα του υποψήφιου ως πραγματικό γεγονός και τελικά να εφαρμόσει το σχέδιο στα γεγονότα της κάθε περίπτωσης, για να αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας. Η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα και φέρει την ευθύνη για την ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας (βλ. *Mytides and Another v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1096, 1111· *Karis v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 496· *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318).

- 20 Στην υπόθεση *Theodhoros G. Papapetrou and The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 61, στη σελ. 69 ειπώθηκε:-

25 "It should be stated, at this stage, that in deciding whether or not the Public Service Commission in a given case has conformed with the relevant scheme of service the Court will not give to such scheme a different interpretation other than that given to it by the Public Service Commission provided that such interpretation was reasonably open to it on the basis of the wording of the scheme in question."

- 30 Στην υπόθεση *Christoforos G. Petsas and The Republic (Public Service Commission)* 3 R.S.C.C. 60, στη σελ. 63 ειπώθηκε:-

35 "... this Court will not give to a scheme of service an interpretation other than that given to it by the Commission, provided that such interpretation was reasonably open to the Commission. Likewise, in determining whether a certain applicant in fact possesses the relevant qualifications the Commission is given a discretion, and this Court can only examine whether the Commission, on the material before it, could reasonably have come to a particular conclusion."

40 Οι αρχές αυτές επαναλήφθηκαν σε πολλές αποφάσεις (βλ. *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211, σελ. 220, 221, στην

οποία όλη η προηγούμενη νομολογία του Δικαστηρίου αναφέρεται).

Η Τμηματική Επιτροπή, μετά από υπόδειξη της Επιτροπής, εξέτασε ιδιαίτερα το θέμα της κατοχής των προσόντων για τη θέση στη Σημείωση (1)(β) και έδωκε αιτιολογημένη έκθεση, στην οποία ανάφερε ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τα προσόντα.

Στις 20 Νοεμβρίου, 1987, η Επιτροπή δέχτηκε σε ξεχωριστές συνεντεύξεις τους υποψήφιους για τη θέση στην παρουσία του αντιπροσώπου του Διευθυντή Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως. Έκρινε ότι η απόδοση των μερών στην προσφυγή ήταν πάρα πολύ καλή.

Στις 5 Μαΐου, 1988, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την πλήρωση της θέσης με βάση τη Σημείωση (1)(β) του σχεδίου υπηρεσίας. Το σχετικό πρακτικό αναφέρει:-

"Ακολούθως, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την πλήρωση της άλλης κενής θέσης, για την οποία απαιτούνται τα ακαδημαϊκά προσόντα που καθορίστηκαν με βάση τη Σημείωση (1)(β) του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 26.9.86 (αρ. γνωστοποίησης 2636).

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή.

Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία και καθοδηγούμενη και από γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας με ημερομηνία 28.4.88, έκρινε ότι ο υποψήφιος Γεώργιος Κουλλαπτής δε δύναται να θεωρηθεί ότι διαθέτει πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία' ούτε και δικαιούνται διορισμό σε κατάλληλη δημόσια θέση δυνάμει του Νόμου 160 του 1985.

Υστερα από σύγκριση όλων των υποψηφίων μεταξύ τους, η Επιτροπή έκρινε ότι επικρατέστεροι για τη θέση είναι οι Κουλλαπτής και Κλεάνθους, οι οποίοι στη συνέντευξη κρίθηκαν ως

πάρα πολύ καλοί. Έτσι, η Επιτροπή προχώρησε σε ιδιαίτερη σύγκριση των δύο αυτών υποψηφίων και λαμβάνονας υπόψη όλα τα ενώπιον της ουσιώδη στοιχεία επέλεξε τον Κουλλαπή σαν καταλλήλοτερο για να καταλάβει την κενή θέση."

5

Ο αιτητής με επιστολές ημερομηνίας 3 Ιουνίου, 1988 και 24 Ιουνίου, 1988 και ο δικηγόρος του με επιστολή 23 Ιουνίου, 1988, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε τα προσόντα της θέσης.

10

Επισυνάφθηκε στην επιστολή της 24ης Ιουνίου, 1988, επιστολή του Μορφωτικού Ακόλουθου στην Πρεσβεία της Γαλλίας στην Κύπρο, στην οποία αναφέρονται:-

15

"... οι κάτοχοι ενός Διπλώματος ΜΑΙΤΡΙΖ στη Χημεία ή στη Χημεία-Φυσική ή στις Φυσικές Επιστήμες, μετά από εξέταση του φάκελου αιτήσεώς τους από μια Επιτροπή της Ανώτατης Εθνικής Σχολής Χημείας, δύνανται να εισαχθούν στο Δεύτερο Έτος Σπουδών της Ανώτατης Εθνικής Σχολής Χημείας της Λίλλης.

20

Ο τίτλος του Μηχανικού (INGENIEUR) αυτής της Σχολής απονέμεται όταν ο φοιτητής περατώσει το Τρίτο Έτος Σπουδών και ικανοποιήσει στις τελικές εξετάσεις της ECOLE NATIONALE SUPERIEURE DE CHIMIE."

25

Η Επιτροπή στις 24 Ιουνίου, 1988, επανεξέτασε το θέμα των προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους με βάση όλα τα ενώπιον της στοιχεία.

30

Στο φάκελο του ενδιαφερόμενου μέρους υπήρχαν τα πτυχία του - Δίπλωμα Maîtrise de Chimie-Physique του Πανεπιστημίου της Λίλλης, Diplome d' Etudes Approfondies de Chimie Analytique et Controle de L' Environnement του Πανεπιστημίου Louis Pasteur Στρασβούργου, Diplome de Docteur de 3° Cycle en Chimie Analytique et Controle de L' Environnement του ίδιου

35

Πανεπιστημίου με πιστοποιημένες μεταφράσεις στα Ελληνικά και Πιστοποιητικό από τον Καθηγητή Μωρίς Λερούνα της Ανώτατης Εθνικής Σχολής Χημείας του Στρασβούργου. Ο Καθηγητής Λερούνα αναφέρεται στις σπουδές και τα πτυχία του ενδιαφερόμενου μέρους και καταλήγει:-

40

"Σαν συμπέρασμα, οι σπουδές που πραγματοποίησε ο κ. Κουλλαπής στη Σχολή Μηχανικών του Στρασβούργου επιτρέπουν να πιστοποιήσουμε ότι ο Κύριος Κουλλαπής είναι κάτοχος Διπλώματος ισότιμου με το Δίπλωμα Χημικού Μη-

χανικού που απονέμεται από τη Γαλλική Σχολή Μηχανικών.

Εξ' άλλου το Προδιδακτορικό Δίπλωμα και το Διδακτορικό Δίπλωμα του Τρίτου Κύκλου που απόκτησε ο κ. Κουλλαπής είναι Διπλώματα που απαιτούνται για την εκτέλεση υπεύθυνων καθηρώντων στη Γαλλία στον τόμέα του ελέγχου του περιβάλλοντος και του υγειονομικού έλεγχου και ως εκ τούτου μπορούμε να τα θεωρήσουμε ισότιμα με τα Διπλώματα Υγειονομικού Μηχανικού και Έλεγχου Περιβάλλοντος. Αυτό εξ άλλου επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αναγνωρίζουν αυτή την ισοτιμία."

(Βλ. Ερνθρά 25-17 στο φάκελο Τεκμήριο 3, στον οποίο υπάρχει και Πιστοποιητικό ότι εργάστηκε ως καθηγητής στο Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Del Valle για την περίοδο 15 Ιουνίου, 1978, μέχρι 31 Αυγούστου, 1981, ως υπεύθυνος του Τμήματος Αναλυτικής Χημείας.)

Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της όλα τα πιο πάνω στοιχεία.

Το πρακτικό της Συνεδρίας της Επιτροπής, ημερομηνίας 24 Ιουνίου, 1988, έχει:-

"Στην αρχή της συνεδρίασης η Επιτροπή ασχολήθηκε με ισχυρισμούς που ήγειραν με επιστολές τους ο υποψήφιος Σάββας Κλεάνθους και ο δικηγόρος του κ. Α. Σ. Αγγελίδης, με ημερ. 3.6.88 και 23.6.88, αντίστοιχα, αναφορικά με τα προσόντα του υποψήφιου Γεώργιου Ν. Κουλλαπή.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επανεξέτασε το θέμα των προσόντων του Γεώργιου Ν. Κουλλαπή και έκρινε ότι αυτός ικανοποιεί το Σχέδιο Υπηρεσίας της πιο πάνω θέσης, αφού σημείωσε ότι αυτός διαθέτει διπλώματα Δ.Ε.Α. και διδακτορικό, τα οποία κρίθηκαν ως ισότιμα με τα απαιτούμενα προσόντα στη Χημική Μηχανική και Υγειονομική Μηχανική, αντίστοιχα.

Ακολούθως η Επιτροπή σημείωσε ότι οι παρακάτω υποψήφιοι, στους οποίους προσφέρθηκε με επιστολές του Γραφείου της με ημερομηνίες 13.5.88 και 4.6.88 διορισμός στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Υγειονομικού Μηχανικού, 2ης Τάξης, Τμήμα Πολεοδομίας και Οίκησεως, απάντησαν ότι αποδέχονται την προσφορά:

1. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Στέλιος Λ.

2. ΚΟΥΛΛΑΠΗΣ Γεώργιος Ν."

- Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή χωρίς αιτιολογία προτίμησε τη γνώμη του Καθηγητή του Στρασβούργου από τη γνωμάτευση του Μορφωτικού Ακόλουθου στη Γαλλική Πρεσβεία στην Κύπρο και ενήργησε με πλάνη, γιατί δεν έκαμε την έρευνα στην έκταση που έπρεπε, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης. Παρουσίασε στο Δικαστήριο επιστολή της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Συνδέσμων Μηχανικών ημερομηνίας 11 Μαΐου, 10 1989, η οποία σε απάντηση επιστολής του αιτητή - αν πρόσωπο που κατέχει τα ακαδημαϊκά προσόντα τα οποία κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να εγγραφεί στο FEANI Register (European Register of Higher Technical Professions) αναφέρει:-
- 15 "In reply to your letter dated 6th April, 1989, I regret to inform you that, in spite of the highest academic titles you acquired in FRANCE, you did not graduate from a school or university delivering diplomas in engineering admitted for registration in the FEANI Register."
- 20 Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της, καθώς και παράθεση των κριτηρίων με βάση τα οποία άσκησε η Διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια. Η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Δεν είναι αναγκαίο να είναι μακροσκελής. Μπορεί να είναι και λακωνική, ανάλογα με την περίπτωση. Η αιτιολογία συνδέεται άμεσα με τη νομική έκδοση και νομιμότητα της διοικητικής πράξης.
- 30 Η αιτιολογία της ελεγχόμενής πράξης διακριτικής εξουσίας πρέπει να είναι διατυπωμένη με σαφήνεια. Είναι σαφής, εφόσον αναφέρονται συγκεκριμένα τα στοιχεία στα οποία η Διοίκηση στήριξε την ουσιαστική κρίση της, ειδικά για την κρινόμενη περίπτωση, σε τρόπο ώστε να είναι εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. Η σαφήνεια αυτή δεν είναι συνάρτηση της λεπτομέρειας, αρκεί η αιτιολογία να είναι σαφής, έστω και περιληπτική, εφόσον τα επί μέρους στοιχεία υπάρχουν αναλυτικά στο φάκελο. Αιτιολογία που διατυπώνεται κατά γενικό και αόριστο τρόπο, ώστε να μην προκύπτει με ποια στοιχεία μορφώθηκε η κρίση ή πρόκριση της Διοίκησης, είναι αόριστη, γιατί ο Δικαστής δεν έχει στη διάθεσή του συγκεκριμένα στοιχεία επιδεκτικά δικανικής εκτίμησης και άσκησης του δικαστικού ελέγχου. Η αοριστία όμως καλύπτεται από τα στοιχεία του φακέλου, όταν τα στοιχεία αυτά συμπληρώνουν την αοριστία, στην περίπτωση που το σφάλμα περιορίζεται στη διατύπωση της αιτιολο-

γίας (Οικονόμου "Ο Δικαστικός Έλεγχος της Διακριτικής Εξουσίας" Έκδοση 1966, σελ. 235· *Κυπριακή Δημοχρατία και Άλλος v. Σταύρου Φιλιππίδη* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 292· *Pancyprian Federation of Labour (PEO) and 1. Board of Cinematograph Films Censors, 2. Minister of Interior of the Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 27· *Nicolaides v. Municipality of Latsia* (1987) 3 C.L.R. 1496· *Δημήτριος Ορφανίδης και Άλλος v. Κυπριακής Δημοχρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2207).

Το Πιστοποιητικό του Μορφωτικού Ακόλουθου της Γαλλίκης Πρεσβείας στη Λευκωσία αναφέρεται σε κάτοχο του Maîtrise μόνο. Το ενδιαφερόμενο μέρος, εκτός από το Maîtrise, είχε Προδιδακτορικό και Διδακτορικό Πτυχίο, στα οποία έγινε αναφορά πιο πάνω. Ο Καθηγητής Λερουά είχε υπόψη του όλα τα ακαδημαϊκά προσόντα - πτυχία του ενδιαφερόμενου μέρους. Η Επιτροπή δεν ήταν δυνατό να προτιμήσει τη γνώμη του Μορφωτικού Ακόλουθου, που βασιζόταν σε ελλειπή στοιχεία, γιατί πρόδηλα δεν τέθηκαν υπόψη του από τον αιτητή. Η Επιτροπή στην απόφασή της έδωσε με σαφήνεια την αιτιολογία και σημείωσε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος διαθέτει Διπλώματα D.E.A. και Διδακτορικό. Η Απόφαση της Επιτροπής λήφθηκε ύστερα από δέουσα έρευνα και είναι αιτιολογημένη με σαφήνεια και επάρκεια. Δεν αποδείχτηκε πλάνη περί τα πράγματα.

Η προσβαλλόμενη απόφαση αναφορικά με τα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή και το Δικαστήριο τούτο δεν μπορεί να επέμβει.

Είναι καθήκον της Επιτροπής να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την ρείση της Επιτροπής, ανεξάρτητα αν κάποιος άλλος θα μπορούσε να επιλέξει τον αιτητή αντί το ενδιαφερόμενο μέρος για διορισμό, εκτός εάν η Διοίκηση υπερβεί τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, με το νόημα ότι δεν επέλεξε τον υποψήφιο που έκδηλα υπερέχει. Τούτο δεν συνέβηκε στην παρούσα υπόθεση.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει.

Η προσβαλλόμενη πράξη επικυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5

10

15

20

25

30

35